

NA OKRAJ TÝDNE

Minus
naší doby

MARTIN TRÖSTER

Zima se nezadržitelně blíží. Kromě klesajících teplot a pošmourné oblohy v posledních dnech, kterou má našťásti o víkendu nahradit modré nebe, o tom svědčí i předzahrádky kaváren, restaurací či pizzerií po obvodu českobudějovického náměstí. Respektive nesvědčí.

Včera totiž zmizela poslední z konstrukcí, pod nimiž lidé v uplynulých měsících snídali, zaháněli polední hlad anebo si dávali drink na dobrou noc. Teď se náměstí převlékne do zimního, lépe řečeno voňavého kabátu, neboť místo předzahrádek zde vyrostou tradiční stánky s punčem. Ty už za necelý měsíc doplní také vánoční strom, krátce nato i dřevěné stánky adventního trhu a pódiium, z něhož si 9. prosince od 18 hodin společně zazpíváme známé koledy.

A to není tak dávno doba, kdy jsme na oněch zmizelých předzahrádkách toužebně vyhlíželi volné místo ve snaze svažit naše hrdla vyprahlá nekončící sérií tropických dnů. Ale nač si stěžovat. Na to, že čas letí závratným tempem, jsme si už zvykli. Ne nadarmo německý lékař Gerhard Uhlenbruck pravil: Nedostatkem naší doby je nedostatek času.

martin.troster@denik.cz

ČÍSLO DNE

220

milionů korun chce v nadcházejících letech uvolnit Ministerstvo pro místní rozvoj, a podpořit tak začleňování sociálně vyloučených skupin. Žádat o dotace bude možné hned ve dvou výzvách. Na výzvu „Sociální podnikání pro sociálně vyloučené lokality“ bude z Evropského fondu pro regionální rozvoj k dispozici 132 milionů korun, na výzvu „Sociální podnikání“ to bude 88 milionů. Své žádosti o podporu můžou žadatelé podávat od 29. října 2015 do 29. října příštího roku. (ks)

ROZHOVOR: „Vzpomínám, když se na koleji tvořily fronty lidí, kteří chtěli něco říct do mikrofonu,“ říká zakladatel rádia K2 Jaroslav Daníček

Kolegové šli do hospody. A my vysílali

Snídaně u Lanny

České Budějovice – Na začátku byla myšlenka studenta informatiky Jaroslava Daníčka. Myšlenka vytvořit studentské rádio. Myšlenka, která byla dotažena do zdárného konce. A tak je tomu v letošním roce pět let, co mohli posluchači poprvé naladit studentské rádio K2.

Povězte mi něco o historii univerzitního rádia.

Některé ty okamžiky jsou trochu mlhavější, protože kolejni život byl bujarý, ale historie rádia se začala psát někdy na konci února roku 2010. Došlo k tomu vyústěním dohod a zákulisních vyjednávání s lidmi, které jsem do projektu sháněl s tím, aby mi jej pomohli nějak roztlačit, protože toto je úkol, který si nevezmete na triko sám.

Na začátku jsem našel Vencu Kúse, který byl taková velice avantgardní postavička. Byl to velmi schopný řečník, tak tak jsem z něj udělal prvního moderátora. O několik týdnů později jsem objevil Tomáše Milbacha, to byl druhý moderátor. A moderátorská dvojka byla na světě.

Zbývalo vytvořit technické zázemí. Jelikož v té době jsem ještě nic neměl a na stěnách kolejniho pokoje mi visely tak maximálně kytary, tak jsem koupil speciální zvukovou kartu a mohli jsme v podstatě začít vysílat. Asi přes víkend jsem udělal naše první webové stránky, které se postupem času ještě třikrát proměnily.

Jak vás napadlo založit studentské rádio?

To bylo v podstatě náhodou. Jednou jsem zaregistroval, že Vencu Kús trávil čas na jakémsi herním serveru pro hráče Word of Warcraft, kde rovněž fungovalo nízkorozpočtové rádio. A on se tam občas připojil a chvíli moderoval. Tak jsem si říkal, co kdyby měla univerzita vlastní rádio s vlastním jménem, s vlastním webem. Chvilí jsme tak vysílali skrze ně, což museli tak nějak tolerovat

„ZAČÍNALI JSME na kolejním pokoji, v osmém patře. Všichni ostatní na patře si trochu nedobrovolně museli užívat vysílání s námi,“ vzpomínal s úsměvem na počátky studentského rádia K2 jeho zakladatel Jaroslav Daníček. Vyzpovídali jsme ho v českobudějovické Kavárně LANNA. Ve všední dny je pro hosty kavárna otevřena již od 7 hodin, o víkendech pak od 10 hodin. Z pestrého snídaňového menu, které obsahuje jak tradiční snídaňové vaječné pokrmy, tak i zdravé fitness menu, si vybere bezesporu každý z hostů kavárny. Foto: Deník / Klára Skálová

hráči té hry. Po půl roce jsme se osvobodili a šli dál vlastní cestou.

Kde jste ze začátku vysílali?

Začínali jsme na kolejním pokoji, v osmém patře. Všichni ostatní na patře si trochu nedobrovolně museli užívat vysílání s námi. Rádio dostalo název K2, to proto, že vzniklo na koleji K2, na pokoji 801.

Bylo snadné založit rádio?

Na začátku jsme se nikoho neptali, prostě jsme to spustili a pak oznámili. To byla taková neoficiální část. Hned po prázdninách v dalším semestru jsme se ale rozhodli, že když rádio, tak už oficiálně. A potom začalo to vyběhávání. Nejdrív nám nikdo nevěřil, ale na konci akademického roku dorazily první peníze, takže jsme mohli vylepšit stav

techniky. Podařilo se nám rovněž získat první studio, což byly umývárny na zemědělské fakultě. Trochu nás to tam děsilo, vypadalo to tam jako v pitevně, tak jsme si řekli, že prostředím musíme nějak vylepšit. Další prázdniny jsme všechno strhali dolů a na vlastní náklady udělali nové studio.

Tam jsme byli rok. Zemědělská fakulta získala nějaké granty, a to znamenalo, že v budově nesmělo být nic, co by nekorespondovalo se zaměřením fakulty.

A potom?

Zrušila se počítačová laboratoř v aule Bobíku a ve spodním prostoru vzniklo rádio, nové, ale vytvořené už za univerzitní náklady.

Začínali jste ve třech lidech, ko-

lik členů má studentské rádio dnes?

Dneska je v rádiu kolem 25 lidí, přičemž většina zastává i post moderátorů, ale to třeba tak, že mají jeden pořad týdně. Aby se program dal naplnit, musí být moderátorů hodně. Nikdo tam nepracuje na plný úvazek.

Všichni to mají udělané tak, aby přitom stíhali zároveň školu.

Každý moderátor má současně konkrétní formát, který moderuje. Vždycky je to nějaký tematický pořad. Jako třeba Moshpit, což je rockový magazín. Jsou tam pořady zaměřené na taneční hudbu, jeden z nich se jmenuje Odpal to. Pak jsou pořady, kde není jasně dané hudební téma, ale rozebírají se v nich třeba aktuální problémy na univerzitě či ve světě.

Jak naladit

Od roku 2010 můžou Budějovičáci poslouchat studentské rádio K2. Naladit se dá v chytrých telefonech, tabletech či počítačích, a to každý týden od úterý do pátku, pravidelně vždy od 7 do 11. Stačí do internetového prohlížeče napsat www.radiok2.cz.

Těch pořadů je celá řada. Když přijdou noví lidé, tak mají vždycky možnost si vytvořit nový pořad.

Máte v rádiu nějaké ženy?

Několik. Chvilími je tam možná více holek než kluků. Začínali jsme jako sami kluci, ale čtvrtým členem vznikajícího rádiového týmu byla Jitka Volná.

Kdy vysíláte?

Každý týden čtyři dny, od pondělí do čtvrtka. Protože se to bere tak, že v pátek či o víkendu nemůžeme po studentech, kteří dojíždějí, chtít, aby vysílali. To podle mě nejde. Nefunguje to tak ani v ostatních republikových studentských rádiích, tak jsme na tento model také přistoupili.

Přibíráte nové členy?

Pořád. Každý rok se v zimním i letním semestru vyučuje na univerzitě předmět Rozhlasová a mediální praxe. V rámci toho předmětu učíme studenty pracovat s audio technikou, učíme je souvisle mluvit. Tomáš Milbach tohle dělal dlouhá léta, ale přebírají to po něm jeho nástupci. Celá ta zakládající generace je vlastně pryč. Všichni už pracujeme, tak je na čase předat rádio mladším.

Co vás na tom bavilo?

Líbilo se mi, že rádio spojovalo lidi. Když si vzpomenu na momenty na koleji, kdy se na schodišti pod našim pokojem tvořily fronty lidí, kteří se chtěli podívat, nebo si chtěli také něco říct do mikrofonu, to bylo úžasné. Některí ale také bušili s tím, že chtějí spát nebo se učit na zkoušky. Můj spolubydlící to také těžko nesl, tak jsme ho vždycky v tu dobu posílali do hospody. (ks)

